Cena numeru pojedyńczego 20 gr.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nakład 12.000 egzemplarzy.

NASZA POCZTA

ORGAN ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKOW POCZT, TELEGRAFOW i TELEFONOW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

„NASZA POCZTA" pojawia się z początkiem każdego miesiąca.
Konto P.K.O. 13.333.
— Warszawa —

!! W JEDNOŚCI SIŁA !!
Zarząd Główny: Al. 3-go Maja 11

CENA OGŁOSZEŃ:

Cała strona	160 zł.
Pół strony	90 „
Ćwierć strony	50 „
Ósma strony	30 „

Rok 3. | **Warszawa, 1 sierpnia 1927 roku.** | **Nr. 7.**

Zamiast podwyżki płacy

Uchwalony na Radzie Ministrów w poniedziałek dnia 8 sierpnia dodatek wyrównawczy do dodatku mieszkaniowego zawiódł oczekiwania ogółu pracowników państwowych.

Sprawa podwyżki uposażeń służbowych będąca już od października ub. roku na porządku dziennym wymagała od dawna uregulowania. — Zarówno niżsi pracownicy pocztowi jak i ogół pracowników państwowych na licznych audjencjach wyłuszczyli swoje postulaty. Zawsze Rząd — odnosił się do nich przychylnie obiecywał postulaty przychylnie rozpatrzeć— uznawał słuszność tych żądań — a gdy przyszło do decydującego rozstrzygnięcia — zastosował półśrodek — przyznał jednorazową zapomogę płatną w dwóch ratach co dwa miesiące — a zasadniczych uposażeń nie zmienił.

W ten sposób zostało znowu stworzone prowizorjum do pierwszego stycznia 1928 — konieczność wyczekiwania na ostateczną regulację płac — które muszą ulec zasadniczej zmianie.

W sytuacji takiej tembardziej staje się palącą kwestja przeszeregowania niższych pracowników pocztowych, którzy dotychczas traktowani byli gorzej aniżeli wszystkie inne kategorje pracowników państwowych.

Jakie przyczyny skłoniły Rząd do takiego połowicznego załatwienia sprawy podwyżki uposażeń dotychczas ustalić niepodobna. Faktem jest, że onegdajsza uchwała sprawę tę tylko odracza ale nie rozwiązuje.

Jest rzeczą oczywistą, że w życiu człowieka wogóle a pracownika państwowego w szczególności pewność i stałość poborów, czy też dochodów gra pierwszorzędną rolę. Nie jest dla niego obojętnem, czy i ile pensji pobierać będzie w tym lub innym miesiącu.

Od tego zależy ułożenie budżetu domowego — zorjentowanie się — co i za ile może w danym miesiącu kupić i czem brak swego gospodarstwa uzupełnić. — Od tego też zależy wydajność jego pracy — szczęście i zadowolenie jego rodziny.

Niepewność jutra, ciągłe wyczekiwanie na polepszenie bytu — zmusza pracownika w pierwszym rzędzie do szukania innych źródeł dochodu — lub wysilania inteligencji na znalezienie nowych źródeł kredytu —aby tylko przeżyć z dnia na dzień.

Ten system życia rujnuje zdrowie i siły pracownika — zamienia go w jednostkę bierną i mało wartościową — bo zmniejsza wydajność pracy.

To też już nie w interesie pracownika ale po prostu w interesie państwa warunki płacy muszą być polepszone.

Nie trzeba dowodzić, że im szybciej to nastąpi, tem lepsze rezultaty przyniesie.

Jeśli więc ostateczna regulacja płacy odroczona została znowu do stycznia 1928 roku, to tem pilniej należy usunąć krzywdę jaka została wyrządzona niższym pracownikom pocztowym przez zaszeregowanie ich o dwie grupy niżej aniżeli są zaszeregowani kolejarze.

P. Szczurek prostuje...

Dekret prasowy obowiązuje — a § 32 postanawia, że redaktor musi zamieścić „sprostowanie". — Jesteśmy dekretowi posłuszni i drukujemy „sprostowanie" p. Szczurka — które brzmi:

Dnia 26 czerwca 1927 r.

Do

Redakcji miesięcznika „Nasza Poczta"
na ręce odpowiedzialnego redaktora
Jana Stanisławskiego

w Warszawie
ul. Królewska 8.

Sekretarjat Związku Niższych Funkcjonar. Poczt i Telegrafów.

Na zasadzie par. 32 rozporządzenia Prez. Rz. z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowem, upraszam o umieszczenie w najbliższym numerze „Naszej Poczty" następującego sprostowania artykułów, ogłoszonych w „Naszej Poczcie" Nr. 5 z dnia 1 czerwca 1927 roku p. t. „Konferencja Prezesów Zarządów Okręgowych" — „Perfidni opiekunowie" — „Z ostatniej chwili — konferencja Związków w Ministerstwie Poczt i Telegrafów."

1. Nie jest prawdą, że „przywódcy zrzeszenia podjęli akcję przeciw podwyżce poborów i uruchomienia mnożnej" — natomiast prawdą jest, że przywódcy ówczesnego zrzeszenia, a obecnie „Związku Pracowników Poczty, Telegr. i Telefonów Rz. P.", w szczególności ja, jako prezes tegoż Związku, nigdy żadnej akcji przeciw podwyżce poborów i uruchomieniu mnożnej nie podejmowali, względnie nie podejmowałem.

2. Nie jest prawdą, że ośmielam się żądać „aby urzędnicy wykonywali zlecenia swych przełożonych zależnie od swej fantazji, a niższy funkcjonarjusz wykonywał polecenia każdego pentaka, który się pęta po biurze i ze służbą nie ma nic wspólnego — i zeszedł poprostu do roli niewolnika" — natomiast prawdą jest, że żądam, aby urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze wykonywali tylko takie czynności, do których wykonywania są obowiązani na zasadzie pragmatyki i instrukcji domowej urzędu, zatwierdzonej przez właściwą władzę przełożoną.

3. Nie jest prawdą, że konferencja w sprawie przeszeregowania i pragmatyki służbowej odbyta w dniu 3-go czerwca b. r. o godz. 7 wieczorem w Min. P. i Tel. ujawniła jak nędzną komedję odgrywają w tej sprawie „szczurkowcy" — natomiast prawdą jest, że na wspomnianej konferencji moi współpracownicy ze związku Poczty, Prac. Telegrafu i Telefonu Rz. P. *zgłosili organizacyjnie wiele uwag i uzasadnionych poprawek do pragmatyki służbowej*, i poprawki *te zostały przez przedstawicieli Ministerstwa Poczt i Tel. przyjęte* i w *projekcie uwzględnione, a więc nie były nędzną komedją.*

4. Nie jest prawdą, że na tej konferencji nie pozwoliłem zabierać głosu niższym pracownikom natomiast prawdą jest, że konferencji nie przewodniczyłem, na udzielanie głosu przez przewodniczącego p. Dominika Moszory, radcy ministerjalnego, żadnego wpływu nie miałem i niżsi funkcjonarjusze, na tej konferencji obecni, mieli swobodę wypowiedzenia się i z tej swobody skorzystali.

5. Nie jest prawdą, jakobym jeszcze raz wykazał, że mi nie idzie o dobro pracownika — a tylko o własną ambicję, natomiast prawdą jest, że ambicją moją jest dobro pracownika pocztowego i instytucji pocztowej, co wielokrotnie wykazałem, a czego dowodem są liczne uchwały walnych zgromadzeń członków Związku, któremu mam zaszczyt przewodniczyć, wyrażające mi podziękowanie i uznanie za pracę.

6. Nie jest prawdą, że wszystkie poprawki stawiane przezemnie do projektu, zmierzały do pogorszenia go na niekorzyść niższych pracowników, natomiast prawdą jest, że żadna poprawka przezemnie zgłoszona, do pogorszenia projektu pragmatyki służbowej na niekorzyść niższego pracownika nie zmierzała.

7. Nie jest prawdą, że niektóre poprawki „Szczurkowców" opóźniły sprawę przeszeregowania o kilka miesięcy, natomiast prawdą jest, że przeszeregowanie może nastąpić niezależnie od pragmatyki służbowej, do której poprawki były przezemnie zgłoszone.

8. Nie jest prawdą, że wszystkie poprawki, stawiane przez Szczurkowców były gorsze dla niższych pracowników, aniżeli analogiczne postanowienia projektu rządowego — natomiast prawdą jest, że wszystkie poprawki zgłoszone przezemnie w imieniu Związku Prac. Poczty, Telegr. i Telef. Rz. P. są lepsze dla niższych pracowników niż projekt rządowy przewidywał.

9. Nie jest prawdą, że żądałem, aby stabilizacja nastąpiła dopiero po 5 latach, natomiast prawdą jest, że żądałem natychmiastowej, automatycznej stabilizacji po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o pragmatyce służbowej i objęcia stabilizacją wszystkich urzędników i niższych funkcjonarjuszów, którzy w służbie polskiej przesłużyli 3 lata.

10. Nie jest prawdą, że żądałem dla niższych pracowników osobnych regulaminów i domowych zarządzeń poszczególnych naczelników, natomiast prawdą jest, że żadnych osobnych regulaminów i domowych zarządzeń poszczególnych naczelników dla niższych pracowników nie żądałem.

11. Nie jest prawdą, że wnioski moje w normach przeszeregowania są gorsze aniżeli projekty rządowe, natomiast prawdą jest, że Rząd żadnych wniosków w sprawie przeszeregowania nie miał, a przy awansach indywidualnych uwzględnił zasady, wysunięte przez Związek, któremu przewodniczę.

12. Nie jest prawdą, że uważam, iż bez egzaminów mogą awansować tylko urzędnicy, zaś niżsi funkcjonarjusze muszą składać egzaminy, natomiast prawdą jest, że domagam się aby urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze chcący awansować do XI stopnia służbowego, wykazali się przepisowym egzaminem fachowym.

Szczurek Poseł

Życzeniu p. Szczurka uczyniliśmy zadość, zaznaczyć jednak musimy że sprostowanie jego niczego nie prostuje.

Prawdą bowiem jest, że przewódcy Zrzeszenia na pamiętnym wiecu w Colosseum w październiku 1926 r. przemawiali przeciw ruchomej mnożnej i głosowali za rezolucją, która o ruchomej mnożnej zupełnie nie wspominała.

Prawdą również jest, że projekt pragmatyki wydany drukiem przez Zrzeszenie zawiera w art. 22 takie postanowienia.

„Urzędnik obowiązany jest wypełniać każde Zlecenie służbowe, o ile ono nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom ustawowym.

O ile zlecenie służbowe jest w przekonaniu urzędnika przeciwne dobru służby ... i t. d.

Zatem według tego punktu o wykonaniu zlecenia będzie decydować nie obowiązek, nie przepis ale przekonanie i koniec. — Zaś niższy funkcjonarjusz

„ma obowiązek wykonywać wszelkie zlecenia służbowe przełożonego władzy lub urzędu, zajętych w nim urzędników i wogóle tych funkcjonarjuszów, do których pozostaje w stosunku podwładności".

A zatem, każdego, kto znajduje się w urzędzie bez względu na to czy jest w służbie czy nie winien niższy pracownik słuchać.

Nie mniej prawdą jest, że na tej konferencji p. Szczurek nie chciał wspólnie z Związkiem niższych pracowników obradować — a opinja tych właśnie była miarodajna co do postanowień dotyczących niższych pracowników. — Obecni zaś niżsi pracownicy należący do Zrzeszenia jeśli w konferencji głos zabierali to nic nowego do niej nie wnieśli.

Odpowiedź na ten punkt udzieliliśmy p. Szczurkowi już w poprzednim numerze „Naszej Poczty" z dnia 1 lipca b. r. w którym przedrukowaliśmy pismo związku wykluczającego go za zbyt „ofiarną" prace.

Dalszy zaś dowód uznania za pracę p. Szczurka na które on się powołuje znajdujemy w odezwie nowo powstałego w Krakowie Związku urzędników pocztowych z dnia 12 lipca 1927 r., która między innemi mówi tak:

„Zarząd jego (Związku) sprawują jednostki nie dorosłe do zadań ni wiekiem ni rozumem, jednostki wprost szkodliwe i małowartościowe.

Dalej nie chcemy cytować, aby nie zmuszać pana Szczurka do prostowania i tej odezwy.

Trudno p. prezesie „vox populi vox dei" — tego sprostować nie można.

P. Szczurek powołując się na słowa uznania — uwalnia nas od obowiązku dostarczenia dowodów, że jego praca w związku dla pracowników pocztowych była korzystną. Wszakże to skutkiem tej pracy były i są ciągłe rozłamy w związku — a to zupełnie nie dowodzi, że praca p. Szczurka znajduje uznanie u członków związku.

Tembardziej zaś — gdy p. Szczurek usiłuje gołosłownie twierdzić, że poprawki jego były korzystne. Każdy zaś rozumie bardzo dobrze, że poprawki te mogą ocenić tylko sami zainteresowani t. j. niżsi pracownicy, a ci opowiedzieli się przeciw tym poprawkom.

Nie wątpimy zupełnie, że poprawki te mogły być korzystne np. dla urzędników, ale my musimy oceniać je z naszego stanowiska i p. Szczurek odmówić nam tego prawa nie może.

Sprostowanie p. Szczurka nie zawiera zupełnie materjału faktycznego i z całym spokojem moglibyśmy go nie umieszczać, bo p. Szczurek usiłuje prostować opinje nie zaś fakty.

Faktem jest, że Związek któremu p. Szczurek przewodzi — proklamował strajk dla zupełnie błahego powodu i w momencie w którym urzędnicy i tak byliby z powodu świąt wielkanocnych służby nie pełnili a całą akcję strajkową musieliby za nich wykonać niżsi urzędnicy i wziąć na siebie odjum niepowodzenia, gdyż strajk był zupełnie nieprzygotowany, a nawet p. Szczurek ze Związkiem niższych pracowników w tej sprawie rozmawiać nie chciał.

W warunkach takich rzucenie hasła strajku ogół ocenił jako krok niepoważny i wręcz szkodliwy.

Sądzimy, że uwagi nasze wyjaśniają te kwestje tak wyraźnie, że żadne dalsze wątpliwości nie mogą mieć miejsca

Półroczne Plenarne Posiedzenie Zarządu Głównego
Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzplitej Polskiej

W dniach 21, 22, 23, 24 i 25 lipca b. r. odbywały obrady plenarnego Zjazdu członków Zarządu Głównego.

Posiedzenie zagaił i przywitał przybyłych prezes Zarządu Głównego, Kol. Stanisławski. Po uzupełnieniu i przyjęciu porządku obrad, Kol. Stanisławski zdał sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego od Kongresu, po dzień dzisiejszy zaznaczając że organizacja z dnia na dzień co raz lepiej się rozwija. Postulaty uchwalone na II-im Kongresie jedne zostały w znacznej części załatwione pomyślnie, inne jeszcze nie są zrealizowane. Sprawa letniego umundurowania została załatwiona, a wysunięto sprawę urlopów, którą zdołano przeprowadzić, lecz urlopy nie mogą być należycie wykorzystane, ponieważ Ministerstwo nie ma na ten cel budżetu. Sprawę poprawy bytu omawiano szeroko na II-im Kongresie, i doszliśmy do tego przekonania, że dziś w Państwie Polskim walczą o to wszystkie organizacje. O wszystkiem co robiono w tej sprawie, informowano Kolegów w Naszej Poczcie.

Wydział Wykonawczy w tej sprawie musiał wystąpić odrębnie do Władz Centralnych, aby przedstawić im pokrzywdzenie niższych pracowników pocztowych. Sprawa ta nie może być przeprowadzona drogą rozporządzenia, tylko drogą ustawy.

Pracę w tej sprawie utrudniało Zrzeszenie, które zwlekało z poprawkami i sprawa ta przez to uległa zwloce.

Ośmio godzinny dzień pracy nie jest zupełnie przestrzegany i musimy w sprawie tej podjąć odpowiednią akcję.

Następnie omawia stosunki w poszczególnych okręgach.

Praca nasza byłaby o wiele intesywniejsza, gdybyśmy nie mieli trudności finansowych i swój własny lokal.

b) sprawozdanie sekretarza

Kol. Chamski mówi, że gdy objął w Związku funkcję sekretarza, pracy miał bardzo dużo, a pieniędzy było mało. Za swojej kadencji wysłał około 800 listów.

Co do organizowania Wilna, to gdyby nie brak pieniędzy, sprawa ta posunęłaby się o wiele naprzód.

Organizowanie Wilna szło o tyle trudniej, że tamtejsi Koledzy są bardzo mało oświadomieni i ogromnie teroryzowani przez Zrzeszenie. I tak posiąc wysyłał tam Kol. Chamski gazety i okólniki, na które na razie nie byo odpowiedzi. I tak powoli zorwali zorganizowało się Koło Miejscowe Stołpce i Lida. W organizowaniu tego pierwszego, dużą pomoc miał ze strony Kol. Szafryka, który jest obecnie prezesem tamtejszego Koła.

Sprawozdanie prezesa Centralnej Grupy Technicznej.

Przedstawiliśmy dużo memorjałów i odbyliśmy 4-ry audjencje, na skutek których zdolaliśmy kilka bardzo ważnych spraw przeprowadzić, od chwili kiedy zostało otworzone Ministerstwo Poczt i Telegraf.

Bardzo dużo robiliśmy w sprawie przeszeregowania monterów w poszczególnych okręgach, co po części nam się udało.

Ostatnio domagaliśmy się przeszeregowania monterów okręgu Poznańskiego.

Staraliśmy się o dodatek techniczny dla pracowników, wyłoniła się przy tem specjalna Komisja, która miała za zadanie zebrać odnośny materjał statystyczny.

Komisja zatwierdziła projekt, który przesłany został na Radę Ministrów. Projekt ten nie jest taki jaki być powinien. Domagaliśmy się aby dodatek stanowił 38 procent.

Zwróciliśmy się do Ministerstwa i Dyrekcji aby sprawę płaszczy nie przemakalnych jaknajprędzej załatwić i udało się nam to zrobić zupełnie pomyślnie. Zrobiliśmy też to, że wszyscy ci którzy przepracowali 5 lat, mogą zdawać egzamin. Możemy dziś powiedzieć że wszyscy pracownicy techniczni mają o wiele lepsze warunki pracy i bytu.

Nad sprawozdaniami otwarto dyskusję.

Kolega Kapuła twierdzi że praca w Okręgu Górnośląskim dlatego idzie nie bardzo intensywnie, ponieważ członkowie przechodzą do Grup Technicznych. Zwraca uwagę ażeby postulaty Zarządu Głównego zostały nareszcie zrealizowane.

Kolega Pajkert zwraca uwagę że jeżeli Zarząd Główny znajdował się w trudnościach finansowych, to powinien wcześniej już apelować do członków o pieniądze.

Kolega Drygalski domaga się zasięgania informacji z całej Polski o materjalnem położeniu pracowników — i na tej podstawie należy wysunąć postulaty.

Kolega Kiszka uważa że Wydz. W. mógłby może więcej zrobić gdyby warunki pozwalały, ale nie można za to winić.

Kol. Podgórski. Sprawa przeszeregowania winna być dawno załatwiona

Kol. Ilczuk, kładzie nacisk na to, aby wyrównano nam płacę w stosunku do kolejarzy, a co do organizowania Warszawy, to zaznacza, że organizowała się ona bez żadnej pomocy materjalnej, więc nic dziwnego, że dzisiaj ich praca nie jest taka, jaka powinna być.

Kol. Kopf. Po 10 miesiącach pracy, nie możemy za dużo żądać od Wydz. W. gdyż to był za krótki okres czasu i pracować nie można było dobrze, spotykając się na każdym kroku z przeszkodami ze strony Zrzeszenia. Co do przeszeregowania, to największą winę ponosi p. Bartel, który nie dotrzymał danego słowa. Więc jeśli ci panowie stojący u steru Rządu nie dotrzymują słowa, to co dopiero żądać od Wydz. W. który musi wierzyć tym panom.

Wydz. W. należy się uznanie za jego pracę, która jest bardzo ciężka i trudna i nadal pracujmy szczerze i chętnie, dla dobra naszej oganizacji.

Kol. Ubaniak. Od II-go Kongresu staramy się, aby postulat o przeszeregowaniu wszedł nareszcie w życie, a jestto postulat najważniejszy. Nie należy niczego zaniedbywać aby tę sprawę ukończyć.

Kol. Sitek. Omawia sprawy organizacji warszawskiej i innych okręgów.

Kol. Chmara. stawia wniosek o zamknięciu dyskusji nad sprawozdaniem, co jednogłośnie przyjęto.

Po sprawozdaniu skarbnika i Głównej Komisji Rewizyjnej zabierali głos: Kol. Popielczyk, Bobrowski, Drygalski, Warszyński, Podgórski. Kopf. Urbaniak, Chmara, Wolff i Kiszka.

Od Redakcji.

Ze względów technicznych i przyczyn od Redakcji niezależnych numer niniejszy uległ znacznemu opóźnieniu. W skutek tego znaczną część materjału musieliśmy odłożyć do następnego numeru Naszej Poczty — w którym również zdemaskujemy kłamliwe twierdzenie organu Zrzeszenia — co do posiadanej przez nas ilości członków.

Następny numer Naszej Poczty wydany w dniu 1. września.

Wystąpienia W. W. Związku Niższych Prac. Pocztowych i Telegraficznych.

W dniu 25 lipca Zarząd Główny odbył konferencję w Min. P. i Tel. na której zostały przedłożone poniższe memorjały.

Warszawa, dnia 25 lipca 1927 r.

ZWIĄZEK NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW
POCZT, TELEGRAF. I TELEF.
ZARZĄD GŁÓWNY
Warszawa, Al. 3 Maja 11.
L. dz. 1024/27.

Do
Pana Ministra Poczt i Telegrafów
w Warszawie

Przy niniejszym przedkłada się wnioski uchwalone na Plenarnem zebraniu Zarządu Głównego Związku Niższych Pracowników Poczt, T. iT, odbywające się w dniach od 21 — 25 lipca r. b. w Warszawie, prosząc o wydanie stosowanych zarządzeń.

Plenarne zebranie domaga się:

1. O uwzględnienie w Radach Dyrekcyjnych poszczególnych Dyrekcji przedstawicieli Związku Niższych Pracowników Pocztowych, ażeby ci pracownicy mieli swoich przedstawicieli, którzyby dbali o ich sprawy.

2. Wydanie zaliczek zwrotnych na pobory, na na prośbę pracownika, bez przedkładania dalszych dokumentów, gdyż uzyskanie takowych naraża pracownika niepotrzebnie na wydatki.

3. O powiększenie etatów we wszystkich urzędach pocztowo - telegraficznych, gdyż dotychczas niżsi pracownicy są obarczeni nadmierną służbą i stale muszą pracować godziny nadliczbowe.

4. O nie potrącanie taksy za ostatnio otrzymany awans przez okres jednego roku, z powodu i tak niedostatecznego uposażenia.

5. O wynagrodzenie za przebyte klm. przez listonoszy wiejskich, jak to otrzymują naprawiacze przeszkód linji telegraficznych.

6. Ubezpieczenia wszystkich pracowników niższych prowizorycznych w Ubezpieczalni Krajowej lub Kasie Emerytalnej, gdyż w razie nieszczęśliwego wypadku w służbie, pracownicy ci są pozbawieni wszelkich praw.

7. Podwyższenie dodatku mieszkaniowego i przyznania takowego jednolicie dla wszystkich grup uposażenionych.

8. Przydzielenia wszystkim niższym pracownikom peleryn i wcielenia takowych w skład kompletu umundurowania.

9. Wydania umundurowania w terminach określonych przepisami o umundurowaniu.

10. Uwzględnienia wszelkich dodatków ubocznych dla niższych pracowników w tej samej wysokości, jak dla urzędników.

11. O wydanie bezwględnego zarządzenia wynajęcia specjalnych sił do czyszczenia ubikacji.

12. Zniesienia nazwy „woźny", gdyż takowa w życiu praktycznym nie licuje z godnością pracownika państwowego.

13. Odznak starszeństwa według następujących norm: do chwili przyjęcia na etat srebrna opaska,
grupa XIII srebrna opaska i 1 gwiazdka
„ XII „ „ i 2 gwiazdki
„ XI „ „ i 3 „
„ X złota opaska.

14. Zmiany par. 10 Rozporządzenia Poczt z dnia 6.IV r. b. (Dz. Urz. Nr. 20), aby pracownikowi należytość za umundurowanie została potrącona w 5 ratach, bez osobnego podania.

15. Powierzenie niższym pracownikom pocztowym służby w ekspedycji dekartacji, nadzór do pociągów ambulansowych, rozdzielanie listów na rejony, przyjmowanie i wydawanie paczek, sprzedawanie znaczków i przyjmowanie listów poleconych przy okienkach, oraz dopuszczenie ich przy odpowiednich kwalifikacjach dla średniej służby

16. Rozpatrzenie i zbadanie ostatnio wydanych awansów, gdyż przy ostatnich posunięciach nie uwzględniono należycie niższego pracownika, a mianowicie: podzielone zostały awanse pomiędzy urzędników średnich 25 — 30%, zaś niższych pracowników 2%.

17. Protestujemy, ażeby naczelnicy względnie kierownicy Urzędów nie byli prezesami Związku, gdyż w ten sposób terroryzują niższych pracowników należących do naszego Związku.

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego:

(—) **Stanisławski**
prezes.

(—) **T. Chamski**
sekretarz.

Warszawa, dnia 25 lipca 1927 r.

ZWIĄZEK NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW
POCZT, TELEGRAF. I TELEF.
ZARZĄD GŁÓWNY
Warszawa, Al. 3 Maja 11.
L. dz. 1018/27.

Do
Pana Ministra Poczt i Telegrafów
w Warszawie

W ustawie uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ustaw Nr. 116 roku 1923) przy przemianowaniu stopni na obecne grupy, pracownicy pocztowi zostali w stosunku do kolejarzy niżej zaszeregowani o dwie grupy, co w wysokim stopniu krzywdzi niższych praconików pocztowych i postawia takowych jako obywateli drugiej klasy.

Plenarne zebranie Zarządu Głównego Związku Niższych Pracowników Poczt. Telegraf. i Telef. odbywające się w dniach od 21 — 25 lipca r. b. w Warszawie domaga się znowelizowania wyżej wymienionej ustawy i wyrównania krzywd niższych pracowników pocztowo telegraficznych.

Ponieważ odpowiedzialność i praca niższych pracowników pocztowo - telegraficznych w niczym nie różni się od pracy kolejarzy przeto zrównanie płac jest pożądane.

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego:

(—) **Stanisławski**
prezes.

(—) **T. Chamski**
sekretarz.

Warszawa, dnia 25 lipca 1927 r.

ZWIĄZEK NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW
POCZT, TELEGRAF. I TELEF.
ZARZĄD GŁÓWNY
Warszawa, Al. 3 Maja 11.
L. dz 1017/27.

Do
Pana Ministra Poczt i Telegrafów
w Warszawie

Plenarne Zebranie Zarządu Głównego Związ[ku] Niższych Pracowników Poczt, Telegraf. i Telef. o[d]bywające się w dniach od 21 — 25 lipca r. b. w Wa[r]szawie, prosi Pana Ministra o poczynienie wszelki[ch] możliwych kroków celem przyspieszenia noweli [z]ustawy o państwowej służbie cywilnej, która je[st] projektowana mocą dekretu Pana Prezydenta Rzp[lit]ej.

Ponieważ różnorodne rozporządzenia i ustaw[y] stosowane z 3 byłych zaborów powodują cha[os] w administracji resortu pocztowego, oraz ferm[ent] i rozgoryczenie wśród pracowników pocztowych

Ufając w dobrą wolę Pana Ministra, mamy n[ie]złomną nadzieję ze Pan Minister przychylnie potra[k]tuje nasz postulat.

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego:

(—) **Stanisławski**
prezes.

(—) **T. Chamski**
sekretarz.

Warszawa, dnia 25 lipca 1927 r.

ZWIĄZEK NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW
POCZT, TELEGRAF. I TELEF.
ZARZĄD GŁÓWNY
Warszawa, Al. 3 Maja 11.
L dz. 1016/27

Do

1. Pana Ministra Poczt i Telegrafów.
2. Pana Wicepremjera Bartla.

Plenarne Zebranie Zarządu Głównego Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegraf. i Telef. odbywające się w dniach od 21—25 lipca r. b. w Warszawie, domaga się śpiesznego zrealizowania przeszeregowania niższych pracowników pocztowych i zniesienia grup 16 i 15 w myśl przyrzeczenia jakie otrzymała delegacja Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegraf. i Telef. na audjencji w dniu 21.IV. r. b. od Pana Wicepremjera Bartla. Gdyż takie długie przewlekanie sprawy przyrzeczonego przeszeregowania, wnosi ferment i rozgoryczenie wśród masy niższych pracowników pocztowych.

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego:

(—) Stanisławski
prezes.

(—) T. Chamski
sekretarz.

Z życia organizacji.

WARSZAWA

Dnia 19 czerwca r. b. odbyło się zebranie Koła Miejscowego Warszawa II, przy ul. Al. 3-go Maja, Koszary Blocha, celem wyboru nowego Zarządu Koła.

Zebranie zagaił Kol. Zawisza, poczem przystąpiono do wyborów:

Do zarządu weszli:

Kol. Kol: Zawisza Józef prezes, Smoleński Adolf i Miłosz Stanisław wice prezesi, Linke Eugenjusz sekretarz, Kusiak Andrzej zastępca, Kruczkowski Maksymiljan skarbnik, Szulc Aleksander zastępca.

Komisja rewizyjna: Sakowski Jan przewodniczący, Mrowiński Zygmunt sekretarz, Borowski Adolf i Obarowski Jan, ławnicy.

KCYNIA

Dnia 8 maja r. b. odbyło się walne zebranie Koła Miejscowego Kcynia, przy udziale 75 członków.

Zebranie zagaił prezes Koła Miejsc. Kol. Palicki. Na przewodniczącego wybrano emeryta Kol. Madzińskiego. Po sprawozdaniu Zarządu Koła z jego rocznej działalności, udzielono ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

Po przeprowadzonej dyskusji przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, jakowy został wybrany powtórnie jednogłośnie, w następującym składzie: Kol. Kol Palicki prezes, Silski zastępca, Berka sekretarz, Domagała zastępca, Skrzeszeski skarbnik, Zieliński zastępca.

Komisja Rewizyjna: Swornowski, Nowak,
Ławnicy: Mencel i Madziński.

ŁÓDŹ

Dnia 10 czerwca r. b. odbyło się zebranie Koła Miejscowego Łódź, w sali listonoszy, przy udziale 70 członków w sprawie potrącenia jednorazowej składki na zakup lokalu dla Zarządu Głównego w wysokości 1 zł.

Zebrani jednogłośnie uchwalili upoważnić Zarząd Główny do ściągnięcia przez Wydział Rachunkowy, 1 zł. na zakup lokolu.

Zebranie zakończono o godz. 23 m. 30 okrzykiem: Niech żyje Związek Niższych Pracowników Poczt, Telegraf. i Telef.

Dnia 14 czerwca r. b. odbyło się zebranie Kola Miejscowego Łódź, przy udziale 70 członków.

Zebranie zagaił kolega wice-prezes Walkowiak. Na przewodniczącego zebranie wybrało jednogłośnie Kol. Walczyka, na sekretarza Kol. Pallandra.

Przewodniczący Kol. Walczyk w imieniu ogółu powitał prezesa Zarz. Gł. Kol. Stanisławskiego, którego przyjęto oklaskami.

Po przeczytaniu protokółu z ogólnego zebrania z dnia 27 kwietnia r. b. zabrał głos Kol. Stanisławski, w sprawie poprawy bytu i spraw organizacyjnych.

Po sprawozdaniu Kol. Stanisławskiego do prezydjum wpłynęły dwa wnioski.

Walne zebranie Koła Miejsc. Łódź wyraża Zarz. Gł. całkowite zaufanie i solidaryzują się z jego dotychczasową działalnością dla dobra członków i organizacji.

NOWY SĄCZ.

Dnia 23 stycznia r. b. w sali Robotniczej przy ul. Kościuszki Nr. 11 odbyło się zebranie niższych pracowników Poczt, T. i T.

Zebranie zagaił Kolega Witek Paweł. Po ogólnej dyskusji i przemówieniach kolegów w sprawie poprawy bytu przez Zrzeszenie, gdyż takowe przez 8 lat nic nie zrobiło dla niższego pracownika i wobec ignorowania słusznych postulatów postanowiono jednogłośnie wystąpić ze Zrzeszenia urzędniczego i przystąpić do Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów.

Poczem nastąpiły wybory członków Zarządu, w skład którego weszli:

Kol. Kol. Szmajdor Andrzej prezes, Keleta Jan zastępca, Witek Paweł sekretarz, Pietras Jakób zastępca, Szczygieł Karol skarbnik, Woźniak Józef zastępca.

Komisja Rewizyjna:

Płaszek Antoni, Czwarkil Andrzej, Rasiaga Franciszek, Zastępcy: Sambak Józef i Skormug Tomasz.

Zebrani wyrażają wotum zaufania dla Zarządu Głównego jak i Okręgowego za jego dotychczasową pracę dla dobra niższych pracowników Poczt, T. i T.

Niech żyje Związek Niższych Pracowników Poczt. Telegrafów i Telefonów.

Zebranie niższych pracowników pocztowych odbyte w dniu 23 I.1927 r.

Domagają się:

1. Bezzwłocznego przywrócenia ruchomej mnożnej według art. 5 ustawy uposażeniowej, która wedle obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego winna wynosić 53 grosze za punkt.

2. Zwrócenia funkcjonarjuszom państwowym kwot osiągniętych w czasie od 1 stycznia do końca czerwca b. r. z procentowych obniżek poborów na sanację skarbu.

3. Podwyższenia dodatku mieszkaniowego w tym stosunku jak wzrosło komorne od 1 stycznia b. r.

4. Zaszeregowanie niższych pracowników pocztowych do grup płacy wedle stopnia płac posiadających przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z dnia 13 lipca 1920 r.

5. Żądamy podwyższenia płacy dziennyw wszystkim pracownikom według wskaźnika drożyźnianego.

6. Żądamy zniżki biletów 50% dla niższych pracowników niestałych zamieszkałych poza miastem.

7. Jako dodatek przestrzeganie ośmiogodzinnego dnia pracy.

8. Domagamy się by centralny Związek postarał się o zamieszczenie w dziennikach, by publiczność nie przesyłała pieniędzy w zwykłych lstach i poleconych.

K. M. KRÓLEWSKA HUTA.

Członkowie Koła Miejscowego w Królewskiej Hucie zebrani w dniu 11 czerwca 1927 r. na zebraniu miesięcznem

1. Zwracają się do Zarządu Głównego Zw. Niż. Prac. P. T. i T. by wszczął jak najenergiczniejsze starania celem przeprowadzenia szybkiego uchwalenia pragmatyki służbowej.

2. Domagają się by przy nadzwyczajnych etatach zostali uwzględnieni także i niżsi pracownicy, gdyż dotychczas korzystali z tego przeważnie urzędnicy.

3. Domagają się przyznania bezpłatnej pomocy lekarskiej.

4. Domagają się żeby do umundurowań letnich zostały przydzielone peleryny sukienne i zniesienie dotychczasowych peleryn, gdyż przydzielone peleryny są za krótkie, spowodują przemoknięcie ubrań u kolan, którego skutkami jest przeziębienie i nieraz reumatyzm.

5) Zaszeregowania wszystkich pracowników do grupy XII którzy pracują od objęcia Górnego Śląska przez władze Polskie, a nie zostali przy pierwszym i obecnym przeszeregowaniu uwzględnieni, chociaż mają zasługi z czasów powstań i plebiscytu.

Uchwała zapadła na potrącenie 1.— zł. na zakupienie lokalu dla Zarz. Gł.

Rezolucję tę przekazuje się Zarz. Gł. do wykonania.

ROGOŻNO

Dnia 5 czerwca r. b. odbyło się miesięczne zebranie Koła Miejscowego Rogożno.

Zebranie zagaił prezes Koła na którym został uchwalony następujący porządek obrad:

1. przeczytanie protokółu z ostatniego zebrania.
2. Okólniki i komunikaty.
3. Wnioski i wolne głosy

Protokół został przyjęty bez zmiany. W sprawie okólnika Nr. 4 i komunikatu Zarządu Głównego z 23 maja r. b. oraz okólnika Zarządu Okręgowego Nr 6 na zakup lokalu dla Zarz. Gł. rozwinęła się obszerna dyskusja, w jakowei zgromadzeni potwierdzili konieczność posiadania własnego lokalu, i wypowiedzieli się za złożeniem po 1 złoty na takowy, w dniu 1 lipca r. b.

Na poświęcenie sztandaru Koła Miejscowego Inowrocław uchwalono wysłać gwóźdź pamiątkowy.

Kol. sekretarz zdaje sprawozdanie z poświęcenia sztandaru Miejscowego Poznań

LIDA

Dnia 22 maja r. b. o godz. 13 odbyło się zebranie niższych pracowników poczt. telegraf i telef. Koła Miejscowego Lida, oraz wybranie Zarządu Koła.

Zebranie zagaił Kol. Piotrowski Władysław, odczytując statut i okólniki Zarządu Gł. Zw. Niż. Prac. P. T. i T. po przeczytaniu i dyskusji nad takowemi, przystąpiono do wyborów Zarządu Koła, przez głosowanie.

Do Zarządu weszli:

Kol. Kol.: Dzierbanowicz Wacław prezes, Piotrowski Władysław sekretarz, Jacewicz Albin skarbnik, Komisja Rewizyjna: Michalak Stefan, Wojcieszek Szczepan i Mikułajtis Antoni.

Zarządowi Głównemu zebrani wyrażają wotum zaufania za jego pracę i bronienia praw niższych pracowników.

Poprawki do projektu rozporządzenia o dodatkach ubocznych.

Na plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów, do projektu rozporządzenia o należytościach ubocznych, uchwalono następujące poprawki.

1. Podwyższenie dodatku technicznego dla niższych pracowników technicznych, proponowanego w par. 13 punkt 2, w sposób następujący: w grupach od 16 do 13 — 30 zł., w grupach od 12 do 10— 40 zł. miesięcznie.

2. Do par. 14 punkt 1 po słowach: „specjalnych urządzeń technicznych" również dodać „oraz pracujących monterów w akumulatorniach".

Uzasadnienie.

Ponieważ zatrudnieni monterzy w akumulatorniach powinni również pobierać specjalny dodatek, a to z powodu tego, iż personel tam pracujący musi odżywiać się wsposób niezwykle forsowny, przez spożywanie wielkich ilości mleka i tłuszczu, gdyż w przeciwnym wypadku po 2—3 zaledwie latach pracy w tym dziale służby zapada na gruźlice płuc, spowodowaną stałym wchłanianiem w płuca pyłu ołowianego i trujących wyziewów kwasów beteryjnych. Dodatek ten byłby specjalnie dodatkiem na mleko i tłuszcze.

Wnioski w sprawie prac. technicznych.

Na plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów w dniu 24 lipca r. b. uchwalono wnioski domagające się:

1. Zryczałtowania diet dla monterów na podstawie Dz. Urzęd. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 34/24. par. 26 w wysokości 160 punktów tytułem wyjazdów na uszkodzenia i konserwacji linji telegraficznej i telefonicznej. Ponieważ zryczałtowanie djet daje monterom stały i ścisły określony dodatek miesięczny, zmuszać go będzie do pilniejszego, oraz energiczniejszego nadzororowania tras telegraficznych i telefonicznych i usuwania uszkodzeń.

2. Posunięcia wszystkich monterów Okręgu oPznańskiego i Górnoślaskiego o 1 grupę wzwyż, ponieważ takie posunięcie nastąpioł w Okręgu Bydgoskim z dniem 1 czerwca r. b.

3. Zrealizowania mniesionego memorjału z dn. 28 marca r. b. w sprawie przyjęcia wszystkich starszych robotników telegraficznych jako robotników stałych, wcieleniem ich do gup uposażeniowych.

Konferencja delegatów grupy technicznej u Wice-ministra Dobrowolskiego.

W dniu 25.7 b. r. została delegacja grupy technicznej przyjęta u pana wiceministra Poczt i Telegr. Dobrowolskiego, w osobach prezesa Warzyńskiego, wiceprezesa, Wolffa i sekretarza Poturalskiego z Zarządu Centralnej Grupy Technicznej przy Zw. Niższ. Pr. P., T. i T.

Na wręczony memorjał otrzymała delegacja odpowiedź, że wynagrodzenia za niedziele i święta dla robotników telegraficznych, pracujących w kolumnach zamiejscowych nie mogą być wypłacane, gdyż Najwyższa Izba Kontroli Państwa wynagrodzenia te skreśliła. Jednakowoż Min. P. i T. zbada, z jakiego powodu Dyrekcje w tym wypadku odpowiednie taryfy nie podwyższyły.

Jak należy pozdrawiać swoich przełożonych?

Na napływające liczne zapytania, że strony naszych kolegów — jak należy pozdrawiać zwierzchników, — zawiadamiamy, że w myśl przepisów Ministerstwa Poczt i Telegrafów obowiązuje pracowników umundurowanych, oraz tych, którzy noszą tylko czapki — wojskowa forma oddawania czci, t. j. przez przyłożenie prawej ręki do daszka czapki. Wszelkich innych form pozdrawiania, jako niewłaściwych należy unikać.

POŚWIĘCENIE SZTANDARU.

W dniu 7 sierpnia r. b. odbyło się poświęcenie sztandaru Koła Miejscowego Zw. Niż. Prac. P. T. i T. w Królewskiej Hucie na które Koło Miejsc. zaprosiło Zarząd Główny i delegatów Kół Miejsc. i Okręgowych.

Koło Miejscowe Zw. Niż. Prac. P. T. i T. w Trzemesznie obchodziło w dniu 7 sierpnia r. b, uroczystość poświęcenia sztandaru, na którą zaprosiło Zarząd Główny, oraz delegatów z Kół miejscowych i Okręgowych.

ZAŚLUBINY.

Sekretarza Koła Miejscowego Zw. Niż. Prac. P. T. i T. Warszawa - Telegraf Aleksandra Guliny z Zofją Mendlówną odbyły się w dniu 6 sierpnia, w Kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie o g. 7. m 30 p. p.

Tą drogą Zarząd Główny składa młodej parze najserdeczniejsze życzenia.

PODZIĘKOWANIE.

Za okazaną mi pomoc prawną, przez Zarząd Główny Zw. Niż. Prac. P. T. i T. Rzplitej Polskiej, w sprawie sądowej, która odbyła się w dniu 7 czerwca r. b. składam tą drogą serdeczne podziękowanie.

/—/ **Józef Kolba**
Członek Koła Miejsc. Zw. Niż. Prac. P. T. i T. Łódź.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY.

Dnia 16 lipca r. b. zmarł Kolega Smyl, gorliwy członek Koła Miejscowego Zamość.

Cześć Jego pamięci!

W skutek nieszczęśliwego wypadku, podczas z Koła Miejscowego Grupy Technicznej Grudziądź, w dniu 8 lipca r. b.

Cześć Jego pamięci.

Z ostatniej chwili

Sprawa przeszeregowania i pragmatyki służbowej.

Sprawa przeszeregowania została ostatecznie zdecydowana w Ministerstwie Poczt i Telegrafów w dniu 10 b. m. w ten sposób, że Ministerstwo opracowało projekt pragmatyki (nowelę), która przewiduje stopnie służbowe, stosownie do uzgodnionych z Ministerstwem postulatów niższych pracowników pocztowych. W myśl tego projektu, pracownikom pocztowym przyznany zostanie awans automatyczny na podstawie którego wszyscy pracownicy zostaną przesunięci do tych stopni służbowych, jakieby otrzymali, gdyby pragmatyka obwiązywała w dniu ich wstąpienia do służby. W ten sposób pragmatyka działać będzie wstecz. Projekt ten przewiduje czas służby w grupie XVI — 1 rok, w grupie XV — 1 rok, po 2 latach służby XIV grupa, po 4 latach (ogółem 6) — XIII grupa, po 4 latach (ogółem 10) — XII grupa, po 6 latach (ogółem 16) — XI grupa, po 8 latach (ogółem 14) — X grupa.

Projekt ten w myśl oświadczenia Min. Poczt i Tel. zostanie w dniu 20 b. m. vniesiony na Radę Ministrów.

Bliższe wyczerpujące szczegóły tego projektu po otrzymaniu oryginału z Min. P. i T. podamy osobnym okólnikiem wszystkim Kołom do wiadomości.

Jednorazowy zasiłek dla pracowników państwowych.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów, powziętej w dniu 8 sierpnia r. b. pracownicy państwowi otrzymają zasiłek w następującej wysokości:

Rodzinni			Samotni		
Grupa uposażeń.	w Warszawie	na prowincji	Grupa uposażeń.	w Warszawie	na prowincji
IV	1573,80	754,44	IV, V	626,58	285,12
V	1092,42	494,43	VI, VII	388,80	182,76
VI, VII	626,58	285,12	VIII, IX, X XI i XII	168,48	97,10
VIII, IX, X XI i XII	388,80	182,76			
XIII, XIV XV, XVI	246,44	142,56	XIII, XIV XV i XVI	168,48	97,10

Wydawca: Zw. Niższych Prac. Poczt., Telegr. i Tel. Redaktor odpow. Jan Stanisławski, Warszawa.
Zakł. Graf. „ARS"., Sienna 33 Tel. 106-25.